

Молодий Комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX - № 117 [2533]. • СУБОТА, 30 ВЕРЕСНЯ 1978 року. • Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

ВОГОНЬ ВІЧНОГО БРАТЕРСТВА

Світлом ленінської дружби народів осяяне свято єднання, яке прийшло на українську землю: 27 вересня в Київському Палаці культури «Україна» урочисто відкрилися Дні літератури і мистецтва Азербайджанської РСР.

У залі, прикрашеному державними прапорами СРСР, Азербайджанської РСР і Української РСР, емблемою днів, зібралися представники партійних, радянських і громадських організацій, діячі науки і культури, передовики виробництва, воїни Радянської Армії, студентська молодь. Тепло зустріли присутні керівники Компартії і уряду України товариші В. В. Щербинський, М. М. Борисенко, О. П. Ботвина, О. Ф. Ватченка, П. Л. Погребняк, І. З. Соколова, В. О. Сологуба, В. В. Федорчука, В. Ю. Маланчука, Я. П. Погребняк, членів делегації Азербайджанської РСР на чолі з секретарем ЦК Компартії Азербайджану К. М. Багіровим.

Урочистий вечір відкривала голова Республіканського оргкомітету, заступник Голови Ради Міністрів УРСР М. А. Орлик. Від імені Центрального Комітету Компартії України, Президії Верховної Ради УРСР, уряду республіки посланців сонячного Азербайджану, весь азербайджанський народ з відкриттям Днів літератури і мистецтва Азербайджанської РСР на землі Герардської України гаряче і сердечно вітав кандидат в члени Політбюро, секретар ЦК Компартії України В. Ю. Маланчук.

З теплими словами привітання до присутніх звернувся бригадир токарів київського заводу «Арсенал» імені В. І. Леніна, заступник Голови Президії Верховної Ради УРСР, Герой Соціалістичної Праці В. П. Щербина, перший секретар правління Спілки письменників Азербайджану, депутат Верховної Ради СРСР І. А. Касу-

мов, народний артист СРСР, лауреат Державної премії СРСР, депутат Верховної Ради Союзу РСР Д. М. Гнатюк, завідувач виробничою дільницею колгоспу «Прогрес» Тетієвського району на Київщині, Герой Соціалістичної Праці, член Президії Верховної Ради УРСР М. М. Рижук.

Керівник делегації братньої республіки, секретар ЦК Компартії Азербайджану К. М. Багіров сердечно подякував Центральному Комітету Компартії України, Президії Верховної Ради УРСР і Раді Міністрів республіки за запрошення провести свято культури і дружби. Він передав українському народові пам'ятні подарунки — килими з портретами великих поетів Нізамі Гянджеві і Тараса Шевченка.

У святковій концертній програмі майстрів мистецтва Азербайджану постали мелодії і ритми краю, де народилася прекрасна легенда про народного богатиря Керогли, де творили талановиті співи Нізамі і Фізулі, Багір і Ахундов, де дзвінко і гордовито звучить нині пісня про щасливий сьогоднішній день.

Ніколи не в'януть квіти біля пам'ятника Володимиру Іллічу Леніну, який височить у центрі столиці України. 27 вересня до підніжжя монумента поставили корзину квітів члени делегації Азербайджанської РСР.

Гості з берегів Каспію побували біля монумента на честь Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Посланці братнього Азербайджану прийшли в парк Вічної Слави, до обеліска на могилі Невідомого солдата.

Квіти були покладені також до пам'ятників О. С. Пушкіну, Т. Г. Шевченку, І. Я. Франку, Лесі Українці, М. В. Лисенку.

Першими дорогими гостями нового республіканського Будинку художника стали учасники Днів культури і мистецтва Азербайджанської РСР на Україні, які прибули на відкриття виставки образотворчого і прикладного мистецтва братньої республіки.

(РАТАУ).

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ТЕЛЕТАП

СВЯТО НАШИХ ПІСЕНЬ

Молодь Вільшанського району у вересні-жовтні цього року проводить Перше районне свято комсомольської та патріотичної пісні, присвячене 60-річчю ВЛКСМ. Його учасники — активісти художньої самодіяльності сільських Будинків культури, клубів, шкіль.

Триває перший тур свята. У другому, що відбу-

вається в жовтні у Вільшанці, візьмуть участь переможці першого туру.

У програмі учасників — твори, що оспівують славу шляху Ленінського комсомолу, нашу радянську дійсність. Переможці районного свята будуть відзначені призами, цінними подарунками, виступлять на обласному святі комсомольської пісні.

ЗАВТРА — ДЕНЬ УЧИТЕЛЯ

ЗАПАЛЮВАТИ СВІТЛО РОЗУМУ

ІНТЕРВ'Ю З УЧИТЕЛЬКОЮ
СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ № 5
М. КІРОВОГРАДА
НАДІЄЮ КОРЖАН

1. Рання осінь багата святами, але з-поміж них, мабуть, День учителя — то свято справді для всіх. Бо ж у кожного з нас був учитель. Перший. Улюблений. Якого ми пам'ятаємо все життя...

— Так. Для мене моя перша вчителька — І досі ідеал вчителя і людини. Марія Семенівна Бідзюра. Вона запала дуже далеко від мене, але її наука, її уроки постають у пам'яті, як щось близьке, ніби почуте, побачене сьогодні. На мою думку, від першого учителя залежить дуже багато. Можна сказати, залежить все подальше навчання дитини, бо саме в 1-3 класах формуються основи поведінки, знань. Я зараз бачу: один клас переходить в четвертий підготовленим, а в іншому — треба ще багато докласти зусиль, аби діти відчули справжній інтерес до навчання.

2. А яким був ваш сьогоднішній 6-А?

— Не з кращих. Довелося чимало попрацювати. Виділити в класі затишок, який став ядром усієї роботи. І, знаєте, діти привчилися до самостійності: більшість своїх піонерських справ проводять самі, ініціатива, як кажуть, іде знизу. Але весь процес навчання залежить не лише від учителя, а й від батьків. Від ставлення в сім'ї до навчання своєї дитини. Хіба може дитина добре вчитися, коли з боку батьків не відчувається ніякого контролю, коли тільки вони ні мати. ні батько не заглядають в учнівський щоденник, не цікавляться, як ідуть шкільні справи. Я думаю, кожен учитель, який би він не був, зацікавлений, щоб його учні добре вчилися. Посидання зусиль школи і сім'ї просто необхідне. Ми часто говоримо про це бать-

кам, але від деяких із них суттєвої допомоги не відчуваємо.

3. Зраз, як ви знаєте, з'явилася тенденція до урізування об'єму домашніх завдань. Бо дослідження виявили, що учні часто переважають надмір заданого...

— У нашій школі все суворе контролюється. Мови про переважання й бути не може. Я, наприклад, перевіряла, як семикласники вчать мій предмет — історію. Виявилось, що на підготовку вони витрачають лише 10-15 хвилин, тоді як оптимальний час — 25 хвилин. І це не тому, що не залишається часу від надміру інших уроків, а тому, що не дотримуються режиму дня. Значайно, впливає друга зміна, а це — відсутність контролю батьків. Таке «швидкісне» готування уроку призводить до поверховості знань деяких учнів. Щоб хоча деякій мірі запобігти оцій поверховості, я, наприклад, намагаюся час на закріплення нового матеріалу.

4. Надіє, ви ще молода вчителька, лише три роки працюєте в школі, але, мабуть, у вас був найважливіший, найпам'ятніший урок?

— Найважливіший урок... Для мене це той урок, на якому я встигаю все зробити. Що запланувала, і на якому діти з особливим інтересом слухають новий матеріал, а на закріпленні демонструють хороші знання.

5. А що, по-вашому, найскладніше для адаптації молодого вчителя в школі?

— Все для нього вперше і не все може вдаватися. А у нас ще подекуди існує «зрівнянка»: з молодого питають так само, як і з досвідченого і не приділяють достатньо уваги тим, для кого життя педагога лише починається. Я — член ради молодих учителів району і мені доводиться інколи чути, що не серйозно молодих учителів приймають там, як треба було б.

6. Ви були делегатом III Всесоюзного з'їзду учителів. З якими цікавими ідеями, задумами ви повернулися в рідну школу? Які зустрічі були для вас особливі пам'ятними?

— Мені особливо пам'ятне відвідування московської середньої школи № 111, де ми побачили все те,

що дійсно потрібно сучасній школі: прекрасне оформлення коридорів, тематичні стенди, найсучасніше обладнання учбових кабінетів. Особливу увагу звернула на досягнення в красномовчій діяльності учнів. Всі ці, здавалось б, зовнішні атрибути школи підпорядковані одній меті — виховувати в учнів інтерес до науки, до праці, до глибокого вивчення свого краю. Результати школи дивують і захоплюють: проблеми з невисагаючими учнями давно немає, понад 50 процентів школярів вчать лише на «4» і «5».

Повернувшись у Кіровоград, я виступала на педагогічних радах, де ділилася враженнями і своїми задумами. Зокрема, вчителі підтримали ідею про створення великого стенду з історії нашого міста і району, якому б передувала велика красномовна робота учнів. Сухомлинський людина писав, що від того, як ставиться людина в роки дитинства до подвигів своїх батьків і діда, залежить її моральне обличчя: ставлення до інтересів народу. Тому ми й хочемо великої уваги надати красномовчій діяльності школярів.

Сподобався мені у московців стенд: «Виховання поваги до державних символів», приурочений прийняттю нової Конституції СРСР. Вирішили і в нашій школі зробити щось подібне.

А тепер про зустрічі. Найбільш запам'ятались мені знайомства з уральськими педагогами. А ще — зустріч зі своїм земляком, директором Маловисівської середньої школи № 3 Григорієм Миколайовичем Перебийнісом. Це — старбниця, а не людина. Його послухати один день, то ніби гору літератури перечитати. Григорій Миколайович знає Сухомлинського особисто розповідає мені про цього геніального вчителя. Поділився досвідченим педагогом своїми методами роботи.

7. Завтра — свято учителя. Що б ви хотіли побажати в цей день своїм колегам?

— Хороших творчих уроків, здібних учнів, настрою на весь рік, такого настрою, який буває і вересня. А ще — поваги з боку батьків, дітей, вчителів. Заслуженої поваги.

Л. ВАСИЛЕНКО,
спецкор «Молодого комуніста».

НА ФОТО: НАДІЯ КОРЖАН
ЗІ СВОЇМИ УЧНЯМИ.
Фото В. ГРИБА.

СІЯТИ ДОБРЕ, ВІЧНЕ

Шановна редакція!
Пише Вам військово-службовець В. О. Подставний. І жовтня по календарю знаменна дата—День учителя. Дуже прошу Вас від себе особисто і від імені своїх друзів поздоровити зі святом нашого улюбленого вчителя Ана-

ВІН НАВЧИВ НАС МУЖНОСТІ...

толія Марковича Іщенко і ще раз подякувати йому за все, що зробив він для нас, своїх учнів.

Близько тридцяти років трудиться у Новоутківській восьмирічній школі Добровеличківського району наш дорогий учитель. Всі випускники школи з особливою теплотою згадують роки, проведені в стінах восьмирічки. І, мабуть, у кожного в серці живе слово нашого Анатолія Марковича. Це він виховував у нас любов і повагу до людей праці. Це він вчив нас патріотизму, вчив бути відданими справі служіння народу. Пов'язуючи свій кожний урок з прикладами важких воєнних літ, Анатолій Маркович вчив нас мужності, стійкості.

Дякуючи йому розпові-

дам, в серцях хлопчаків назавжди залишилися приклади героїзму. Постійною міцною повагою до односельців, учасників Великої Вітчизняної війни. Ми знаємо, що і наш учитель вніс свою часточку в загальну справу перемоги над фашизмом.

Він умів так розповідати про мужність захисників Вітчизни, що ми боялися пропустити бодай одне слово з його оповідей.

Не дивно, що багато хлопців, його учнів, назавжди пов'язали свою долю із справою захисту Батьківщини. Чимало випускників Новоутківської семирічки стали кадровими офіцерами.

Сердечно дякують своєму шкільному вчителю офіцер В. В. Матківський, що нині служить у Москві, капітани О. А. Моторний і Ю. В. Матківський — слухачі військової академії в Ленінграді, лейтенант М. К. Чуєнко, котрий береже зараз східні рубежі нашої країни.

Всі ми бажаємо вам, Анатолій Маркович, і дружині вашій, Олені Євдокимівні, котра також всі свої знання і сили віддавала школі, і всім учителям восьмирічки успіхів у вашій благородній справі! Здоров'я, довгих і щасливих літ життя!

З повагою!

В. ПОДСТАВНИЙ,
випускник військово-політичної академії імені В. І. Леніна, заступник начальника політвідділу Н-ської військової частини.

«Знайти і поставити дитину на ту життєву стежку, йдучи якою вона засяє своїм неповторним блиском! У цьому вся суть діяльності педагога».

В. О. СУХОМЛИНСЬКИЙ.

Здається, зовсім недавно вона вперше провела свій перший урок. Збігли три роки відтоді, як в Новгородківській ЦШ № 1 було все вперше для Валентини Гнатенко.

Фото В. ГРИБА.

ВІД ЩИРОГО СЕРЦЯ

ЯК МЕНІ сьогодні не згадати свою першу вчительську, свого першого наставника, людину з щирим серцем і лагідною посмішкою — Ніну Миколаївну Смирнову. Це ж вона навчила мене писати, читати, навчила поважати старших. Для мене і всіх моїх однокласників, тоді ще зовсім дітей, Ніна Миколаївна була найкращою зіркою.

«ВЧИТЕЛЬКО МОЯ, ЗОРЕ СВИТОВА...»
Усю свою доброту, щедрість, любов і ласку віддавала нам люба вчителька всі десять шкільних літ. Зараз Ніна Миколаївна на заслуженому відпочинку. Але вона не забуває про школу: часто заходить, дитиня своїми думками, своїм багатим досвідом, допомагає в скрутні хвилини.

Мені від імені всього класу хочеться побажати Вам, дорога наша вчителько, хорошого відпочинку, міцного здоров'я, особистого щастя та всього найкращого в житті.

А як не подякувати Петрові Пилиповичу Фецуру та Станіславу Миколайовичу Белінському, учителям історії та суспільствознавства Соломівської восьмирічки і Гайворонської середньої школи № 2, де я вчилася. Сильніми цікавого, незабутнього можна було почути на їх уроках.

Нас вели світом прекрасного вчителі української мови та літератури Дем'ян Федорович Кобенко та Віра Порфирівна Гонтарук. Пам'ятається, як на їхніх уроках можна було перенестися разом з Наталією Іполитівною на мальовничу Полтавщину, а з Юрієм Бряньшином та Шуриєм Ясногорським відчувати жахи війни і повірити у велич справжнього кохання.

Я — цюгорична випускниця. Школа хоч і минула, але ще так близьке, ще так зриме, пам'ятне. І це завдяки тому, що за весь період навчання я взяла стільки доброго від своїх учителів, стільки необхідного для самостійного життя.

І десятки років не зтруть з пам'яті шкільні літа і образи дорогих мені людей. Моїх учителів.

Катерина ВОЛОЩУК.

Село Соломія,
Гайворонський район.

КОЖЕН УРОК — ВІДКРИТТЯ

Листи... Листи... їх багато. Десятки, може сотні з усіх кінців нашої Батьківщини. В них слова вдячності колишніх вихованців.

«Дорога і любва вчителько Олено Іванівно! Велике спасибі за знання, якими Ви так щедро наділили нас, учнів...»

Так починає листа її колишня вихованка, нині фармацевт однієї з аптек м. Херсона Лариса Миколаївна Рибаченко. Коли вона приїждить у свій рідний Кіровоград, обов'язково приходить відвідати свою вчительку, поради і настанови якої для неї стали вірним дороговказом на все життя.

Колишні вихованці Олени Іванівни працюють в різних галузях народного господарства. Це Володимир Іванович Глушенко — інженер Криворізького металургійного комбінату, Володимир Миколайович Боско — старший науковий працівник картинної галереї Кіровоградського обласного краєзнавчого музею ім. І. С. Конєва, Світлана Миколаївна Тягай — старший викладач Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування, Павло Володимирович Мельниченко — викладач Кіровоградського технікуму механізації сільськогосподарства, Любова Петрівна Кравченко — вчителька рідної школи № 30 і багато інших.

Та хіба можна всіх перелічити? Всі вони зберігають любов і прихильність до цієї дорогої людини.

Сіяти добро в серцях дітей — це великий дар людини, а тим більше педагога. І таким даром володіє вчителька молодших класів ЦШ № 30 міста Кіровограда Олена Іванівна Ігішева. 33 роки свого життя вона присвятила педагогічній праці. А цюгоричний вересень став для Олени Іванівни двадцять другим у школі № 30. Кожного року Олена Іванівна домагається високої успішності своїх маленьких вихованців, прищеплює їм міцні практичні навички та уміння.

— Мислити, — говорять вчителька, — школяр буде в тому випадку, коли в

нього виникає питання, проблема, необхідність щось зрозуміти. Здається, всі ті ж вічні для школи проблеми. А вчитель зобов'язаний їх розв'язувати знову і знову. І кожного разу, кожного дня по-різному. Адже не може бути постійних умов, застиглих ситуацій, догматичних рецептів.

Наслідуючи в своїй педагогічній праці спадщину видатного педагога В. О. Сухомлинського, вчителька розуміє, що однією з найголовніших педагогічних проблем на сучасному етапі є індивідуалізація та диференціація процесу навчання. Вона поставила перед собою завдання: вчити на уроці всіх разом і кожного окрема. В цьому їй допомагає створений навчальний кабінет, який обладнаний необхідними приладами і відповідним роздатковим матеріалом. Знає Олена Іванівна як красиво, охайно, грамотно навчити писати, як заохотити до математики. Так, зацікавити, бо єдиної тільки вимогливості тут не досить. Багато любові, творчості вкладає вона в свою нелегку, але благородну працю.

З радістю відвідують уроки Олени Іванівни вчителі інших шкіл обласного центру.

Як голова методичного об'єднання вчителів молодших класів, охоче ділиться вона з колегами досвідом роботи, навчає їх педагогічній майстерності. За заслуги в галузі народної освіти її груді прикрашає найдорожча нагорода для вчителя — значок «Відмінник народної освіти».

І шана, якою користується Олена Іванівна Ігішева, — заслужена.

Р. ДАЙДАКУЛОВ,
вчитель,
м. Кіровоград.

ПЕРЕДМОВА ДО ПОЛІТЗАНЬ

(Закінчення.)

Поч. на 1-й стор.).

Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування. Вона звернула увагу на те, що в цьому навчальному році обласна, районні, міські ради працюватимуть за новою структурою: створено три основні секції:

— вивчення ефективності комсомольської політосвіти, керівником якої затверджений В. І. Шахненко;

— організації і методики — керівник Л. О. Щирська;

— узагальнення та розповсюдження досвіду роботи — керівник Ю. М. Дмитренко.

До складу методичних рад увійшли працівники партійних, комсомольських органів, профспілкових організацій, краєді пропагандисти, працівники культури, преси.

Особливістю цього року буде те, що більшість міських і районних рад обрали головним напрямом діяльності організації самостійної роботи слухачів.

У виступі консультанта Будинку політичної освіти обкому партії О. К. Касяненко були висвітлені питання особливостей навчального року в системі

комсомольської політичної освіти:

— Це перший навчальний рік, який починається в другій половині Х п'ятиріччя. Вже є підсумки, цифри, і треба їх довести до слухачів. Комсомольські пропагандисти повинні допомогти молоді в обґрунтуванні та складанні соціалістичних зобов'язань.

Рік масового вивчення курсу «Конституції розвинутого соціалізму». Головне завдання полягає в тому, щоб на заняттях молодь поглибило осмислення Основний Закон нашого життя.

Комсомольські пропагандисти повинні використовувати у своїй діяльності Постанову ЦК КПРС «Про роботу партійних організацій Башкирії по посиленню ролі економічного навчання в підвищенні ефективності і якості роботи в світлі вимог XXV з'їзду КПРС». Слід також звернути увагу на вивчення питань морального виховання. У Новоукраїнському, Новомиргородському, Гайворонському та інших районах області організовано вивчення курсів «Основи комуністичної моралі», «Основи правознавства», «Наш, радянський спосіб життя».

Минулого навчального ро-

ку обласна методична рада звертала увагу деяких міських і райкомів ЛКСМУ, зокрема м. Олександрії, Новоархангельського, Олександрійського районів, на те, що в окремих комсомольських організаціях не було створено політгуртків.

Нині покращилися справи, але ще в деяких комсомольських організаціях м. Олександрії, Петрівського, Онуфріївського районів і в цьому навчальному році навіть не планується створення політгуртків.

Згідно розроблених тематичних навчальних планів роботи гуртків розпочати навчальний рік треба Ленінським уроком «Славний шлях Ленінського комсомолу», що присвячений 60-річчю ВЛКСМ. У редакційній статті «Комсомольської правди» від 16 вересня рекомендовано провести спочатку 3—4 заняття по вивченню матеріалів липневого (1978 р.) Пленуму ЦК КПРС та питань зовнішньополітичної діяльності Комуністичної партії, а потім вже провести Ленінський урок. Деякі комсомольські організації вирішили все ж провести Ленінський урок, інші — розпочати вивчення матеріалів липневого

(1978 р.) Пленуму ЦК КПРС.

Варто підійти до цього питання по-різному. В сільській місцевості, скажімо, розпочати вивчення матеріалів липневого Пленуму, а потім перейти до питань зовнішньополітичної діяльності КПРС, а в міських організаціях — навпаки.

Велика увага сьогодні приділяється підвищенню змісту занять. Та не слід забувати і про організаційні бік справи. Треба налагодити роботу методичних рад. Розробити графіки контролю за відвідуванням занять, а також проведенням відкритих занять, виступами організаторів політичного навчання молоді на сторінках газет тощо.

М. М. Гарба — відповідальний секретар обласної методичної ради, завідувач відділом пропаганди і культурно-масової роботи обкому ЛКСМ України:

— Цього навчального року понад 75 процентів слухачів будуть вивчати курс «Конституція розвинутого соціалізму». Пропагандисти вже одержали необхідні навчальні програми, тематичні плани, пройшли підготовку на обласних п'ятиденних курсах.

Партійні комітети допомогли міським, рай-

ком комсомолу підібрати кращих пропагандистів політгуртків, які мають добру теоретичну і методичну підготовку, певний стаж пропагандистської роботи.

Завдання комсомольських організацій полягає в тому, щоб разом з організацією навчання, надання допомоги пропагандистам і слухачам в оволодінні теоретичних марксизму-ленінізму, політики партії, все ж звернути більшу увагу на відвідування занять, на підготовку до них. Варто заслухати особисті звіти комсомольців на засіданнях комітетів комсомолу.

У виступі керівника секції «Організація і методика комсомольської політосвіти», кандидата історичних наук Л. О. Щирської було висвітлено основні методичні поради пропагандистам по вивченню теми «КПРС — ядро політичної системи радянського суспільства».

Особлива увага в методичній розробці до теми звернута на питання «Підвищення ролі і значення діяльності КПРС на сучасному етапі будівництва комуністичного суспільства, а також питань зовнішньопо-

літичної діяльності КПРС».

Виступ члена методичної ради, начальника планово-економічного відділу обласного управління сільськогосподарства Л. І. Токаря був пов'язаний з методичною розробкою теми перших занять — «Биконання рішень липневого (1978 р.) Пленуму ЦК КПРС — справа всенародна, турбота загальна». У своїй розробці він звернув увагу на необхідність участі слухачів гуртків у русі «Тваринництво — ударна справа комсомолу», у реалізації заклику «Живеш на селі — знай техніку!»

Про вивчення окремих тем в гуртку «Основи правових знань» розповіла член методичної ради В. З. Місценко, консультант з правової пропаганди відділу юстиції облвиконкому.

На засіданні розглянуто графік візду членів методичної ради до міст і районів області на перші заняття, їм було запропоновано звернути увагу на створення при міських, райкомів комсомолу куточків та базових кабінетів комсомольської політосвіти, проаналізувати хід проведення атеїстичної пропаганди та створення теоретичних семінарів з курсу «Конституція розвинутого соціалізму».

„Скромний дефіцит“

Мені 18 років. Звичайно, я люблю гарно одягатися. Однак не розумію тих молодих людей, для яких це стає майже головною метою життя. Просто дивно, що свій вільний час — цю прекрасну можливість зростати — ці люди проводять у погоні за «модними» торбинками, гумовими пascами, саморобними гангстерськими та брудними «американськими» джинсами. Впевнена, що такі юнаки та дівчата цим самим принижують свою гідність, що їхній авторитет рівнозначний недоношеному закордонному ганчір'ю. І прикро, що вони живуть у нашому місті, можливо, працюють у наших комсомольсько-молодіжних колективах.

Біли автобусної зупинки на вулиці Шевченка проходила пара. Він одягнений просто, як усі, а вона — в джинсах, варених уварі. Дівчина, ніби соромлячись, весь час нахилила голову, ховаючи очі. Напевне, вперше наділа свою обновку і не могла витримати поглядів зустрічних людей, що повертались з роботи. Все-таки я не принижувала б свою гідність (знову доводиться зупинитись на цьому слові), одягаючи на себе іноземне ганчір'я за шалені гроші. Крім того, виручаючи вельмишановних Мишків К., що погані від закону продають предмети власного виробництва, ми таким чином вигодуємо паразитів нашого суспільства. Ота мальовнича політичкова торбинка, яка призначена із-за кордону, швидше призначена для упаковки купленої речі, ніж для носіння на людях замість сумки. Погані смак демонструє та дівчина, що хизується такою торбинкою.

Вулиця Леніна у нас найбільшлюдніша. У вихідний день на ній можуть зустрітись зі смаком одягнені кировоградці. І в потоці людей не дуже вже й чітко, як насправді має бути, підрізняються юнаки і дівчата своїми «диво-джинсами». Задумавшись іноді чому дехто ігнорує віддати за звичайні штани всю зарплату: за кількість складних елементів пошиття, за «якість» поношеного вигляду?

Думаю, справа скоріше в міщанській психології таких юнаків і дівчат. Такі і книги збирають, щоб «не відстати», і новий фільм дивляться з цих позицій. Чи не так?

Тетяна ШЕПЕТЬКО,
робітниця.

Запитання управління торгівлі

Мені сімнадцять років. Закінчив школу. Зараз працюю. Добре, до речі, працюю. І напишу одразу: хочу купити джинси. Такі, як пише автор статті, правда, не Мишкова виробництва, а справжні. Це бачу в цьому нічного поганого. Тепер дозволяйте мені задати запитання управлінню торгівлі: чому в Кіровограді ніхто в магазинах не цікавиться запитаннями населення? Не буду суперечити, в магазині «Робочий одяг» можна купити джинси. Однак вони такої низької якості, що краще взагалі ходити на роботу в звичайних штанах.

Чому наша фабрика «Індпошиття» не продає напівфабрикатів робочого одягу?

Або візьмемо майки із рекламою західно-європейських фірм. Чому немає в магазинах Кіровограда майок, які випускає вітчизняна промисловість з не менш яскравими відбитками? Адже у нас в магазині «Трикотаж» і (не те що з майонками) експортних майок не побачиш.

Не думайте, будь ласка, що джинси для мене — це мета життя. Я б не дійшов до того,

щоб купити старі, поношені, та ще й за татові гроші.

Ві, мабуть, погодитесь, що джинси самі по собі не можуть бути показником рівня розвитку, і що вони не можуть заважати і спортом займатись, і працювати ударно, і готуватись до вступу у вуз. Думаю, що в листах до газети мої ровесники приєднаються до моїх слів.

Юрій Т.

Познайомте його з модельєрами

А я б цього Мишка К., котрого, звичайно, треба вести в міліцію, спершу повів би до експериментального цеху Кіровоградської фабрики «Індпошиття». Нехай би наші модельєри поглянули у нього, як треба випускати продукцію! Ви зайдіть до нашого ательє напівфабрикатів «Силует», і подивіться, яке «модне» вбрання там висить! Дівочі штани із застібкою на гачках збоку, як носили ще десять років тому, блузи і сукні із таких тканин, які не хочеться брати до рук. Де виробні із вельвету, шовку, із оксамиту, які користуються такою популярністю у нас, молодих?

Газета ставить питання про демонстрування моделей одягу. Не часто, але доводилось бути присутнім на показах моделей. Гарні моделі, але чому ж таке сіре, немодне вбрання пропонує фабрика «Індпошиття» молоді у салоні напівфабрикатів?

Валерій ІВАСЮК,
студент.

Такі дівчата — не подобаються

Таких, як Мишко К., у нас у місті чимало. Однак створюють для них ґрунт самі мешканці Кіровограда. Особливо прикро, що серед класичних більший процент складають представники «прекрасної» половини. Поняттяють на себе всілякого імпортного добра від голови до п'ят і вважають, що «вийшли в люди». А чи в люди?

Мені двадцять років, однак супермодні дівчата чомусь викликають у мене відразу. Ганяться за іноземними наклеїтками, нашивками, не знаючи справжнього перекладу написів. Я вбачаю в цьому навіть аполітичність, і таких юнаків та дівчат треба дійсно заслуговувати на зборах, засіданнях комітетів комсомолу. Зустрічаються у нас в місті молоді люди в майках і куртках із прапорів капіталістичних країн. Що це — мода? Думаю, цим людям треба роз'яснювати, що, натягуючи на себе такі речі, вони рекламують імперіалістичну державу, представника НАТО, злого ворога соціалізму. Чи мають поняття дівчата із політичними сумками в руках, що пропалують отими написами «супержиття»? Що вони знають про те «супержиття»? Хіба що із кінофільмів, у яких теж відчувається намагання довести нашому глядачеві зовсім іншу правду, пропалують краса мільйонерши та шикарні лимузини їхніх поклонників.

Автор статті чомусь все зводить до неповнолітніх, мовляв, все за татову зарплату, але ж подивіться — більшість тих, хто ганяється за «імпортом», — дорослі люди. Одержали гроші або в крайньому випадку взяли у батьків — і на «стометрівку», в «клуб» — себе показати, людей подивитись.

Я особисто ставлюсь з презирством до дівчат (хлопців

усе-таки менше таких), які ладні дістати з рук імпорту косметики, сукні, черевки за ціну, яка зовсім не відповідає вартості таких речей. Звичайно, можна заробити на «штапенятах», десь підробляючи у вільний час. Але чи варто тоді викидати гроші, власне кажучи, на вітер. Чи не краще придбати щось більш потрібне для духовного розвитку, скажімо,

хвиного розвитку. Я люблю музику, прекрасно орієнтуюсь в ній: сучасній, класичній, поп-музиці, естрадній і симфонічній. Я забю будь-кого ерудіцією, коли йтиметься про живопис. Тато мене возив, наприклад, до Ермітажу, коли мені всього було десять років. Згодом ми побували з ним в Третьяковській галереї, в багатьох музеях.

нищо, придбаному в Одесі. Біля цієї вертілись всі хлопці, а мій Сергій кілька разів запропонував їй танцювати, а потім уже не відходив.

— А тобі подобаються оці батинки з китками...

— У нас в мікрорайоні такі були за 35 карбованців. Вони простували.

— Коли б дістати японсько-го годнішника...

— Швейцарські теж гарні...

Оце приблизно так вони розмовляли вдвох того вечора. Розмовляли із таким захопленням, ніби йшлося про зміст життя. На мене Сергій уваги більше не звертав. А потім пішов проводити ту дівчину.

А я сиджу зараз і плачу, бо зрозуміла, що школі не потрібна моя ерудіція і культура, коли на мені скромна вітчизняна спідниця. Кажу татові про джинси, а він знову про духовний розвиток: «Давай краще за ці гроші взимку в Карпати поїдемо».

А мені не хочеться бути старомодною не сучасною. Адже зазгра я познайомилась із симпатичним юнаком, і він знову віддасть перевагу кофійсь дівчині у модній сукні...

Світлана ІВАСЕВА.

м. Олександрія.

А мати тільки зітхає...

Є у мене одна знайома, звати її Наташею. Так ось ця Наташа, закінчивши в минулому році одне з Кіровоградських ПТУ, стала, на власну думку, «носієм моди» в нашому селі. Купує вона вишукане імаття не за свою, а за мамину зарплату. Непотрібно описувати її захоплення всім закордонним, мене вражає в цій дівчині (їй 18 років) зовсім інше. Мене вражає та настирливість, з якою вона пропонує своїй матері купувати втридорога всякий одяг. І та, лише зітхаючи, підкоряється дочці.

Непокоєння викликає і те, як ця дівчина ставиться до молоді, яка носить блузки, костюми нашого вітчизняного виробництва. Вона вважає цих молодих людей людьми не свого кола. Звісно, серед них вона виглядає як «цяцькований півень» і цілком не відповідає їхнім запитам. Але звідки такі судження?

Так, я цілком згоден з нею: у кожної людини свої погляди на життя, свої мрії, свої прагнення, але не можна зрозуміти, чому саме міщанські погляди у нашій Наташі? Звідки взялась у юної дівчини ця недружелюбність? Звідки взялась манера діяти ровесників на людей «свого кола» і «інших». Адже «інші» — це ті, хто працює в полі, на фермі, створює матеріально-технічну базу нашого майбутнього. Спробував перекопати в цьому Наташу, але вона вже твердо стоїть на своєму розумінні суті життя. Виходить, прогалину, упущення в формуванні її характеру було зроблено ще в школі, в ПТУ і насамперед в самій сім'ї.

От і ходить Наташа «носієм моди» в нашому селі. Та і не лише вона. І дивляться на таких ось «модниць» наші дівчата комсомолки — хто з усім мішкою, хто з потаємною мрією купити й собі джинсову спідницю, модну блузку...

Однак, якою б не була мода, і як би ми, молоді, не захоплювались її новинками, не це повинно бути головним у нашому житті! Автор листа веде мову про неповнолітніх, які захоплюються джинсами. Сьогодні — джинсами, завтра — імпортним гарнітуром, післязавтра автомобілем... Так формується міщанин...

Олександр ЛАГОДА,
23 роки, селище Голованівськ.

ПРОДОВЖУЄМО РОЗМОВУ

ДЖИНСИ ЗА ТАТОВУ ЗАРПЛАТУ

В газеті «Молодий комунар» 12 вересня було опубліковано проблемну сторінку «Джинси за татову зарплату», де йшлося про виховання у молоді розумних матеріальних інтересів. Враховуючи багаточисленні відгуки і побажання читачів, ми продовжуємо цю розмову і запрошуємо читачів взяти в ній участь.

- Хто не любить одягатися модно?
- Справжні погляди Мишка К. на «супержиття».
- Який багаж в імпортній торбині?
- «Робочий одяг» проти «Силуету»...

ту ж бібліотеку, стерео-радіолу чи навіть мотоцикл?

Автор статті вводить початкові приклади із життя, коли за «фірмак» дехто може віддати все, навіть заробітну плату матері. Але справа навіть не в джинсах, а в тому тяжінні деяких дівчат до всього «ненашого». Я не проти імпорту. Однак треба поважати себе і не принижувати свою гідність, хапаючи за поли спекулянта.

Віктор К.

Не хочу бути старомодною!

Здавалося б, чого мені ще потрібно для повного щастя? Є вдома стереорадіо за 500 карбованців, і піаніно мені купили ще в першому класі, бо я вчуся в музичній школі. І коли заховаю, то мені все куплять. Ні, не все, а тільки те, як каже мій тато, що «служить для духовного розвитку».

Батьки, дійсно, все життя створювали мені умови для ду-

А нещодавно я познайомилась із симпатичним юнаком, у котрого закохалась. Декілька побачень пройшло як у казці. А потім Сергій почав скептично поглядати на моє скромненьке плаття, на черевки, звичайні, а не на дерев'яних каблучках. Я помічала ті погляди, як і закордонну куртку, блакитні джинси Сергія. Якось нас із ним запросили до його друзів. Власне, той день був останнім у нашої дружби. Друзі Сергія були чимось дивно схожі на нього: джинси фірмові, опшукані сукні на дівчатах і головне — погорда до інших. Вони так відверто оглянули мою кримпленову сукню, що я зашарілася. А одна дівчина навіть скептично сказала:

— Кримплен уже не носить...

Весь вечір йшла жава розмова: що зараз носить. Вони без кінця торохотили один одному про джинси, майки, сумки, плащі, ботинки і т. ін. Я дивувалась, як можна отак годинами говорити про речі, зрозуміла що ці Сергійові товариші тільки глум і займаються, що після занять у школі ганяються за черговою новинкою моди.

Того вечора в компанії була ще одна повенька. Вона «вбила» всіх в'язаною кофтою із відлогими та вельветовою спід-

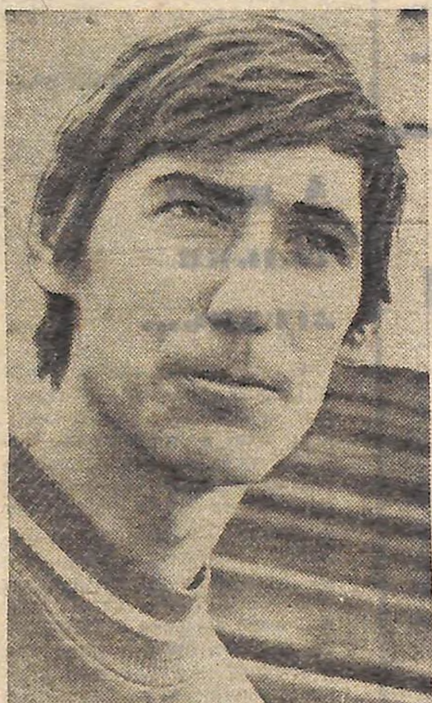
СПОРТ

НАТАЛКА ФАДЕЄВА — учениця СВІТЛОВДСЬКОЇ СШ № 4, чемпіонка міста з БАГАТОБОРСТВА ПТО СЕРЕД ШКОЛЯРІВ, ПЕРШОКЛАСНИК ПЕРШОСТІ ОБЛАСТІ З ЛЕГКОЇ АТЛЕТИКИ, ПЕРШОРОЗЯДНИЦЯ.

Фото В. ГРИБА.

ЧЕМПІОНИ, РЕКОРДСМЕНИ...

ПАВЛО АРМАШОВ.

УЧЕНЬ КІРОВОГРАДСЬКОГО БУДІВЕЛЬНОГО ТЕХНІКУМУ. В ЛЕГКОАТЛЕТИЧНІЙ СЕКЦІЇ ТРЕНУЄТЬСЯ ШІСТЬ РОКІВ. ЧЕМПІОН РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ РАДИ ДСТ «АВАНГАРД», ФІНАЛІСТ ПЕРШОСТІ КРАЇНИ СЕРЕД ЮНАКІВ.

АНАТОЛІЯ ГАЙВОРОНСЬКИЙ.

СТУДЕНТ КІРОВОГРАДСЬКОГО ІНСТИТУТУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО МАШИНОБУДУВАННЯ, ПЕРШОРОЗЯДНИК РЕКОРДСМЕН ОБЛАСТІ В ПОТІСНОМУ СТРИЖУ 15 МЕТРІВ 24 САНТИМЕТРИ. ТРЕНУЄТЬСЯ ПІД КЕРІВНИЦТВОМ В. К. ІВАНЦЯ (СК «ЗІРКА»).

НА СТАРТІ—
БАГАТОБОРЦІ

Учора в Кіровограді на стадіоні спортивного клубу «Зірка» почалися фінальні змагання чемпіонату УРСР з багатоборства ПТО із призи «Комсомольської правди». Кращі багатоборці республіки мірялися майстерністю на вогневому рубежі, в секторах для стрибків у довжину, з бігу на 60 і 100 метрів.

Далі програма поєдинків така:

30 вересня
9.00 — метання гранати. Стадіон факультету фізвиховання педінституту.
9.30 — метання м'ячків. Стадіон СК «Зірка».

15.00 — плавання. Басейн ДЮСШ облспорткомітету.

1 жовтня

9.30 — легкоатлетичний крос. Водна база ДСТ «Спартак» — пляж на Новомиколаївці.

ЯКЩО переглянути тижневий щоденник роботи інструктора по спорту Кіровоградського олійжиркомбінату Михайла Мицеля, можна одразу зробити оцінку діяльності всього колективу фізкультури цього підприємства.

«Сьогодні бесіда про прикладні види спорту — про судноводіння і мотористів, розвідників-дозиметристів, парашутистів і планеристів... Ввечері — шаховий турнір».

«Прийняти залік з фізичної та військово-технічної підготовки в майбутніх воїнів...

Влаштувати лекцію про гігієнічне значення і правила примінення есдних процедур...»

«У цехах провести бесіду про розвиток олімпійських видів спорту на Кіровоградщині...»

Переатестація значківців ГПО, які склали нормативи пірроку тому...»

...А на спортивних майданчиках, які обладнали юнаки і дівчата комбінату під час суботників і недільників, — щодня спортивні поєдинки, проба сил перед спартакіадними стартами. З 7 видів спорту вже відбулися найбільш масові зма-

гання в колективі фізкультури — стартувало більше 300 молодих робітників. 87 з них — значківці ГПО, які склали нормативи в цьому році.

— Може це й мало, — зауважує Михайло Мицель. — Але «скороспечених» значківців нам не треба.

П. Проходи, інженера Н. Палійчук та електрика І. Загороднього, начальника зміни А. Канцера.

Ось які в нього помічники, котрі і самі здобули високий фізичний гарт і допомогли скласти нормативи ГПО товаришам по роботі! П. Прохода, наприклад, тренував юнаків і дівчат перед заліком з плавання. А слюсар лабораторії контрольно-вимірювальних приладів А. Новохатний веде своїх товаришів на вогневий рубіж. Стріляє першим: с 92 очка з 100 можливих. — А тепер ви спробуйте...

НА МІСЬКИХ турнірах вони завжди серед призерів. Поїхали в Чернівці на республіканські змагання з багатоборства ГПО серед команд підприємств своєї галузі. Представники всіх цехових груп здобули призори місяця. Слюсар Петро Прохода, наприклад, мав «срібло», розфасовувальниця олії Світлана Ткаченко — «бронзу». З восьмью кубків, які розігрувалися на цьому турнірі, чотири дісталися вихованцям Михайла Мицеля.

М. ВІНЦЕВИЙ.

ТІЛЬКИ
НЕ
ОДНИМ
ДНЕМ

Тренуються всі. Та одні поки що мають низькі результати з плавання, інші в тирі слабкі. Зате в кожного одне бажання — наблизитися до результатів наших кращих багатоборців.

НА ВЕЧОРІ спортивної слави він називає імена своїх чемпіонів ГПО: слюсарів В. Васютинського та

ПОГОДА
В ЖОВТНІ

Жовтень — осінній місяць. В порівнянні з вереснем у жовтні знижується температура повітря і різко збільшується кількість днів з туманами. В першій декаді жовтня відбувається перехід середньодобової температури повітря через 10 градусів тепла, а в кінці місяця через 5 градусів тепла — до похолодання.

За багаторічними даними в жовтні мінімальна температура повітря знизиться до 18—21 градусів морозу, а максимальна підвищиться до 30—32 градусів тепла.

Заморозки в жовтні, особливо в другій половині місяця — явище звичайне.

Кількість опадів у жовтні в порівнянні з вереснем зменшується. Ожеледь в жовтні — явище рідке і спорадичне.

стерігається 1—2 рази на 10 років.

Який же жовтень передбачається в цьому році?

Середня місячна температура повітря передбачається нижче норми. Протягом місяця буде часто змінюватися температура повітря: вночі від 2—8 градусів тепла до 0—4 градусів морозу, вдень від 10—17 до 4—9 градусів тепла.

Місячна кількість опадів очікується 25—35 мм (менше норми).

На початку і в кінці місяця переважатиме малохмарна, без опадів погода, решту періоду — часом дощ з переходом на мокрий сніг. У першій та третій декадах в окремі дні — місцями тумани. Вітер переважатиме змінного напрямку, 5—10, часом 12—15 метрів на секунду.

О. ЖАРИКОВА,
агрометеоролог Кіровоградського гідрометбюро.

30 вересня по території області і місту Кіровограду передбачається мінлива хмарність, в окремих районах невеликий дощ. Вітер північно-західний 5—10 метрів на секунду. Температура повітря по області 12—17, по місту 14—16 градусів.

За даними Українського бюро погоди 1—2 вересня — хмарна погода, 1 жовтня без істотних опадів, 2 жовтня місцями дощ, туман. Вітер західний 3—7 метрів на секунду. Температура повітря вночі 5—10, вдень 13—18 градусів тепла.

Редантор М. УСПАЛЕНКО.

ЗАПРОШУЄМО
В ПІДМОСКОВ'Я

НА НАВЧАННЯ І НА РОБОТУ.

Професійне училище ордена Леніна та ордена Трудового Червоного Прапора Ореховського заводського комбінату імені К. Н. Ніколаєвої міста Орехово-Зуєво Московської області

проводить додатковий прийом учнів на 1978—79 навчальний рік за спеціальностями: стрічкарки, ткалі, різьнички, приладильники, мотальники, знімачки.

Термін навчання 1 рік 2 місяці. До училища і на роботу приймаються дівчата віком не молодше 15 років, з освітою 8, 9 і 10 класів.

Прийом до училища без вступних іспитів. Навчання проводиться за сумісним навчальним планом. Одночасно з виробничим навчанням дівчата здобувають загальну середню освіту.

Учні забезпечуються безплатним триразовим харчуванням, обмундируванням, одержують заробітну плату в перші три місяці — за учнівськими ставками, а з четвертого місяця навчання переводяться на відрядну оплату праці. На кінець навчання заробітна плата становить 90—120 карбованців на місяць.

Учням надаються благодійні гуртожитки (з московською пропискою), з сучасними меблями, холодильниками і телевізорами. Вихованкам дитячих будинків, інтернатів, сиротам оплачується проїзд залізницею до місця навчання і роботи. Всі учні користуються пільгами на проїзд усіма видами транспорту.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу культури і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ с. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.